

TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntai-iltoina.

TOIMITUSKUNTA: LAURI MOILANEN ADOLPH SALMI A. B. MAKELA SULO SYVANEN

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the western states. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workers' Publishing Society.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmestysmaksu 40c kuukausittain. Kuoletusmaksu \$1.50 kerta ja kuukausittain \$2.00 kerta. Kuluu, syntymä- ja avioliittoaikoihin 50c kerta, haluttuun aikaan ja nimennuotto-ilmotukset 25c kerta, naimis- ja kuolema-ilmotukset \$1.00 kerta. Suoventuoto-ilmotukset \$1.00 kerta. Satunnaisia ilmoituksia tulee rahaa kerästä mukaan. Englanninkieliset suomenkielisiä vastattiin.

TILAUSHINNAT: Yhdysvalloissa ja Kanadassa: Yksi vuosi... \$4.00 6 kuukautta... \$2.25 3 kuukautta... \$1.25 1 kuukausi... .50 Suomeen: ja muualle maailmalle: Yksi vuosi... \$6.50 6 kuukautta... \$3.50

SUBSCRIPTION RATES: In the United States and Canada: One year... \$4.00 Six months... \$2.25 Three months... \$1.25 One month... .50

Kaksi maailmaa

Wilhelm Liebknecht on kerran lausunut: Yhteiskunnassa seisoo vastakkain kaksi maailmaa: köyhien maailma ja rikkaiden maailma, sortajien maailma ja sortettujen maailma, kapitalistien maailma ja sosialistien maailma — kaksi maailmaa jotka eivät voi yksinesti seisoa vastakkain, vaan joista joka toisen tai toisen täytyy sortua, jättääkseen tilan toiselle.

Tarkastelemme nykyään oloja, havaitsemme että Liebknechtin sanat nyt jos koskaan käyvät paikkansa. Tosiasiassa ei löydy enään mitään kuin kaksi puolta — porvaristo ja työväestö. Ei ole enään muuta kuin yhtynyt porvaristo ja sitä vastassa kaikki kokenut työväenluokka. Käydään vakavaa luokkataistelua, taistelua harvaimmalla ja kansanvallan välillä. Porvaristo selittää nyt jo julkisesti taistelevansa sosialidemokratiaa vastaan, nujertaakseen sen, ja sosialidemokratia ei ole koskaan sallanut sitä, että se taistelee kapitalistien hirmuvallasta vastaan.

Kummanko sitten noista kahdesta maailmasta on taistelussa sorrutava? Akeellismankin oikeustajunnan mukaan se maailma joka on tuomittu sortumaan, on porvariston maailma, tuo sortajien ja kaikenlaista kurjuutta yhteiskuntaan levittävän luokan maailma. Esim. näinä kirjoituna sotavuosina on tuo luokka leikitellyt kansan pohjattomilla kärsimyksillä.

Työläinen ei kykene valmistamaan arvoja lunastamaan enää juuri nimeksikään, joten kurjuus ja hätä kasvaa työläisluokan keskuudessa äärimmilleen. Mutta jos työmiehet uskaltavat ilmaista tyytymättömyyttään palkka-, y. m. olojansa vastaan, niin usuttu niskaansa. Ja työväenluokan täytyy huokailla raskaan ikänsä alla. Mutta porvaristo niittää runsaasti kultaa. Työväenluokan kipeäparat ja kyynelhelmet muuttuvat kultamohokaleiksi joilla porvaristo täyttää kassakirstunsa. Työväenluokka on viime vuosina lahjottanut jokaiselle maalle suuren joukon miljonaareja. Mutta itse on se vajonnut entistä pohjattomampaan kurjuuteen. Sen vaimojen ja lasten poskipäitä on kadonnut viimeinenkin puna ja repale yötoista repaletta korvaille. Laajoissa piireissä tunkeutuu heidän kurjiin äsumuksiinsa nälkä, tuo vieras kaikista kamalin. Tosin porvaristo koettaa näköisille joukoille tyrkyttää jalkaläivän asemassa, mutta se ei suurta iloa mukanaan tuo. Sotarovous jatkuu edelleen, elintarvetoajat keinoitelevat kansan nälällä ja työväenluokan kurjuus kasvaa päivä päivältä. Ja samaan aikaan liittoutuu porvaristo työväestöä vastaan, sosialidemokratiaa vastaan!

Tulevassakin vaalitaistelussa tulee esiintymään vastakkain vain kaksi maailmaa: porvarillinen ja työväestön maailma. Työväestön laajat joukot ovat saattavat tietoisiksi siitä, että heidän on kannettava kortensa yhteiseen kekkoon, ja että se voi tapahtua vain äänestämällä sosialistipuolueen ehdokkaita.

Mutta sitä ennen on sillä toinen tehtävä. On saatava kokoon vaalitaistelurahasto, jolla edistetään tietoisuuden levittämistä niihin työläispiireihin, joissa näitä suhteita ei vielä tunneta.

Venäjän vallankumoustahtumien väärinkäsitystä

Vastikään pidetyssä Oregonin sosialistipuolueen valtiokongressissa on osa — eikä kai vallaan merkityksettömään osaan — edustajista asetettu sille kannalle, että puolueohjelmaan ei saisi liittää mitään väliisiä parannusvaatimuksia. Venäjän vallankumoustahtumat muka osottavat nyt selvästi, että väliiset parannukset sosialistipuolueen ohjelmassa ovat ei ainoastaan tarpeettomia, mutta vaarallisiaakin.

Tämä aito mahdollistaminen ohjelma tai sanoisiko sitä houreksi, ei ole suinkaan mitään uutta. Vallan väärin on selittää, että Venäjän vallankumous on loihittuun esille sellainen ajatuskeskus, vaikka nämä edustajat siten selittävät. Oregonissa on sellainen ajatus ollut esillä jo vuosia.

Mikä on uutta tässä, on se, että nämä väliisten parannusten vastustajat eivät ole oppineet mitään enää vuosikausien. Venäjän vallankumous on nähtävästi vieny heiltä senkin vähän työväenliikkeen tehtävien käsitystä, mitä heillä joskus mahdollisesti on ollut. Kun Venäjän työväestö oli tapahtumien vaiheiden pakotamana pakotettu ottamaan vallan käsiinsä, estääkseen porvarit pääsemästä valtaan, kun valtaistuim kirkistui yhtäkkiä, niin vedetään siitä nyt yhtäkkiä sellainen johtopäätös, että missään maassa on turhaa yrittää saada työväestölle mitään parannuksia ennen vallankumouksen lopullista tapahtumista, olivatpa nämä sisäiset suhteet sitte minkälaiset tahansa.

Työväenliikkeen vallankumouksellisen päämäärä ei ollenkaan kärsi siitä, jos se koettaa kapitalistisen järjestelmän vallitessa saada työläiset mahdollisimman taistelukykyisiksi, hankkimalla niiden elinehtoihin niin paljon parannuksia kuin suinkin voidaan saada. Päinvastoin on sietu laita, että jos sallitaan kapitalistien määrätä kaikissa tapauksissa siten kuin ne haluavat, niin työväestö vajoaa äärimmäiseen kurjuuteen, ollen kaikkia oikeuksia vailla kuten kuljeksiva työväestö ja ruuskyöyhälistö jo useassa tapauksessa on.

Venäjän sosialidemokratisen liikkeen ohjelmasta ei puutu suinkaan väliisiä parannusvaatimuksia, mutta järjetöntähän olisi ollut vallankumouksen melkeissä alkaa niistä. Mutta sittekin täytyy sielläkin alkaa olojen korjaaminen asteittain, sillä yhdellä rysäyksellä se ei käy päin, vaikka köyhälistö onkin valdsherrat huomauttavat mikä hyöty heillä on oppilasten pitämisestä, sitenhan he saivat halpaa ja alistuvaista työvoimaa, niin hekin puolestaan sitä koettivat pönkittää. Siitä on ollut seurauksena että elinkeinovapauden jälkeinen lainsäädännössä on oppilaslaitos muistettu ja sitä järjestetty.

Työväen ammattiyhdistysliikkeessä on oppilaskysymys näytellyt myös merkittävä osaa. Yhteisen aikaanhan saatiin työväenluokan taloustieteilijän väitettä, että työnantajalla on palkkoihin käytettävänä ainoastaan määrätty pääoma ja jos siinä työläinen luku kasvaa, niin tässä palkkasummasta tulee entistä vähemmän kunkin työläisen osalle. Tämä ovela väite antoi sitte erikoisen suunnan eri maiden työläisten ammattiyhdistysliikkeelle. Muodostui puhtaita ammattiliittoja, joiden jäseniksi eivät päässeet muut kuin ammattioopin suorittaneet työläiset. Kaikkii ammattien kuuluvat apuryöläiset ja oppilaat jätettiin liiton ulkopuolelle. Mutta siitä huolimatta liitto pyrki työnantajain kanssa järjestämään oppilasoloja, ei suinkaan oppilaiden itsensä tähden, vaan ammattiliiton ja sen

jäsenten etuja silmälläpitäen. Pyrkimykset tässä suhteessa suuntautuivat siihen, että ammattien ei pääsisi liian paljon ammattioppinutta työvoimaa.

Edelläkerrotuista syistä johtuen, että ammattiliiton työehtosopimukseen pyrittiin saamaan oppilassopimuksia, joissa määriteltiin miten monta oppilasta sai työnantaja pitää kutakin opinkäynnin työläistään kohti, minkä ikäisenä oppiin oli tultava, oppiajan pituus ja palkat. Ettei oppiin kellaan olisi erikoista halua, ja että köyhempien lapset eivät siihen pyrkiisi, asetettiin palkat tavalliseen oppivuosiin alhaisiksi, niin että oppilas ei voinut työllään tulla toimeen; samaa tarkoitettiin myös pitkä, 6—8 vuotinen oppiaika. Oppiin oli astuttava ussia mahdollisimman nuorena. Työnantajat yleensä olivat halukkaita tekemään ammattiliittojen kanssa näitä oppilassopimuksia, sillä heille siten tuli myös etuja. Kun näit ammattiyöläisiä oli vaan rajoitettu määrä olemassa, ei voinut, vaikka elinkeinovapaus vallitsikin, sivulupain ilmestyä ussia teollisuusyrittäjiä, sillä heille ei ammattiyöläisten työvoimaa riittänyt. Siten heidän onnistui saada alalään ikäänkuin monopoliasema ja pystyivät sen avulla pitämään tuotteittensa hinnat mieleisinaan.

Kehitystä ei mikään voi kuitenkin estää. Yhä täydellisempää työntekoa tekee ammattioppin jo tarpeettomaksi taikka sitte saattaa kussakin ammatissa opin niin erikoistetuksi, että usaikeinen ammattiyöläinen ei enää pysty hallitsemaan kuin nurtoosaa ammattialtaan. Työläisessä on tullut osatyöläinen. Ammattiliiton sulkeminenkaan ei näissä uusissa oloissa voi onnistua. Kilpailevia työnantajia eristen rinnalle voi helposti ilmestyä, sillä näillä on nyt tilaisuus saada työhön työvoimaa, joka erikoistettäväänsä on pian täydellisesti oppinut.

Työväen ammattiliittojen on täytyntä aukaista porttinsa ja ottaa jäsenyyteen oppilaitaan ja apuryöläisiä osaksi sentähden, että muussa tapauksessa näistä voisi tulla työtaistelun sattuessa työnantajalle työnläisiä, osakissentähden, että käsitys ammattiyhdistysliikkeestä on laajennut, on tullu huomattavaan, että sen avulla on parannettava kaikkien työläisten taloudellista tilaa.

Oppilaskysymykset työehtosopimuksessa

Oppilaskysymyksen järjestämisen on yksi niistä asioista, jotka kuuluvat työehtosopimusten piiriin. Asian merkityksen vuoksi kiinnitetään tähän tässä huomiota. Oteetkoon ensimmäi puheeksi oppilassopimukset.

Tekniikan kehitys ja työntekoa asettavat oppilaskysymyksen meidän päivinäme toiseen valoon kuin ennen. Ammattikuntalaatoksen aikana kuului oppilaslaitos oleellisenä osana silloiseen teolliseen elämään. Ja vielä muinaisakkurien aikakaudella oppilaslaitos katsottiin välttämättömäksi. Varsinainen tehdasteollisuus ei enään oppilaita varsinaisesti tarvinnut, mutta kun tehdsherrat huomauttavat mikä hyöty heillä on oppilasten pitämisestä, sitenhan he saivat halpaa ja alistuvaista työvoimaa, niin hekin puolestaan sitä koettivat pönkittää. Siitä on ollut seurauksena että elinkeinovapauden jälkeinen lainsäädännössä on oppilaslaitos muistettu ja sitä järjestetty.

Työväen ammattiyhdistysliikkeessä on oppilaskysymys näytellyt myös merkittävä osaa. Yhteisen aikaanhan saatiin työväenluokan taloustieteilijän väitettä, että työnantajalla on palkkoihin käytettävänä ainoastaan määrätty pääoma ja jos siinä työläinen luku kasvaa, niin tässä palkkasummasta tulee entistä vähemmän kunkin työläisen osalle. Tämä ovela väite antoi sitte erikoisen suunnan eri maiden työläisten ammattiyhdistysliikkeelle. Muodostui puhtaita ammattiliittoja, joiden jäseniksi eivät päässeet muut kuin ammattioopin suorittaneet työläiset. Kaikkii ammattien kuuluvat apuryöläiset ja oppilaat jätettiin liiton ulkopuolelle. Mutta siitä huolimatta liitto pyrki työnantajain kanssa järjestämään oppilasoloja, ei suinkaan oppilaiden itsensä tähden, vaan ammattiliiton ja sen

jäsenten etuja silmälläpitäen. Pyrkimykset tässä suhteessa suuntautuivat siihen, että ammattien ei pääsisi liian paljon ammattioppinutta työvoimaa.

Edelläkerrotuista syistä johtuen, että ammattiliiton työehtosopimukseen pyrittiin saamaan oppilassopimuksia, joissa määriteltiin miten monta oppilasta sai työnantaja pitää kutakin opinkäynnin työläistään kohti, minkä ikäisenä oppiin oli tultava, oppiajan pituus ja palkat. Ettei oppiin kellaan olisi erikoista halua, ja että köyhempien lapset eivät siihen pyrkiisi, asetettiin palkat tavalliseen oppivuosiin alhaisiksi, niin että oppilas ei voinut työllään tulla toimeen; samaa tarkoitettiin myös pitkä, 6—8 vuotinen oppiaika. Oppiin oli astuttava ussia mahdollisimman nuorena. Työnantajat yleensä olivat halukkaita tekemään ammattiliittojen kanssa näitä oppilassopimuksia, sillä heille siten tuli myös etuja. Kun näit ammattiyöläisiä oli vaan rajoitettu määrä olemassa, ei voinut, vaikka elinkeinovapaus vallitsikin, sivulupain ilmestyä ussia teollisuusyrittäjiä, sillä heille ei ammattiyöläisten työvoimaa riittänyt. Siten heidän onnistui saada alalään ikäänkuin monopoliasema ja pystyivät sen avulla pitämään tuotteittensa hinnat mieleisinaan.

Kehitystä ei mikään voi kuitenkin estää. Yhä täydellisempää työntekoa tekee ammattioppin jo tarpeettomaksi taikka sitte saattaa kussakin ammatissa opin niin erikoistetuksi, että usaikeinen ammattiyöläinen ei enää pysty hallitsemaan kuin nurtoosaa ammattialtaan. Työläisessä on tullut osatyöläinen. Ammattiliiton sulkeminenkaan ei näissä uusissa oloissa voi onnistua. Kilpailevia työnantajia eristen rinnalle voi helposti ilmestyä, sillä näillä on nyt tilaisuus saada työhön työvoimaa, joka erikoistettäväänsä on pian täydellisesti oppinut.

Työväen ammattiliittojen on täytyntä aukaista porttinsa ja ottaa jäsenyyteen oppilaitaan ja apuryöläisiä osaksi sentähden, että muussa tapauksessa näistä voisi tulla työtaistelun sattuessa työnantajalle työnläisiä, osakissentähden, että käsitys ammattiyhdistysliikkeestä on laajennut, on tullu huomattavaan, että sen avulla on parannettava kaikkien työläisten taloudellista tilaa.

MEIDAN PORMESTARI HARLEY

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., April 2, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

On elämänsä aikana, eteenpäin pyrkivä ja näköjään hauska mies. Sitte kieltolain voimaantumista ei hän viihtynyt tässä valtiosta, vaan muitten suuorpoliittisain tavoin oleskelee Washingtonissa, D. C. Syväsielillä itsetuntemuksella hän on siellä saanut selville, että hänelläkin on yksi onnaisuus, jonka nojalla hän olisi erittäin sovelias ja tarpeellinen kongressinmieheksi. Arvakaapas, mikä onnaisuus se on? — Hän ei ole lakimies!

Koska useimmat meistä muistakin ovat silinä onnellisessa asemassa, etteivät ole lakimiehiä, on lahuttavata nähdä, millä tavoin Harley todistelee itsensä — ja samalla meidänkin — kelpaavsuutemme Yhdysvaltain kongressiin. Näin hän kirjoittaa rakkaimmille astorialaisilleen tarjotessa "lähetyksensä". "Ajatellaapas, että Yhdysvaltain senaatin ja edustajahuoneen 551:stä jäsenestä olisi 256 hutaantolittajaa, vakavanaamasta, pitkähantaisista takieihin puettua miestä — mitähän se valkuttaisi raatoliikkeeseen, ja paljonhan ruumisarkut silloin maksaisivat! Sillä välin kun te aprikoitte tuota, tein toisen kysymyksen: "Ajatellaapas, te on 356 olisivat pappaja, kaikki samaan kirkkokuntaan kuuluvia — oleskohan teillä silloin suurtaakin tuloja saada ryyppä suuhunne Yhdysvaltain rajojen sisällä, tahi pollyttää silkin suviin, pyörteissä tahi edes silloin tällöin hienosti kirota? Viivyteltäköön siellä silloin ainoatakaan lakiehdotusta, josta jollain tavoin koitaisi lisätuloja papille? Eiköhan se olisi alkaisi sataa lakia, jotka pakottaisivat meidät joka ikisen niin mieskuin naispuolisen lujuksen tapaan nauttimaan kirkossa?" "Täällä vielä yksi esimerkki. Jos on 356 olisivat pankkimiehiä — niin, pyhä punavarpainen profetaan niissä, paljonkohan saisitte maksaa

MAILMANKATSOMUKSIA

KOIRAT SYÖVÄT OKSENNUKSIA, mutta kovalle se ottaa.

Jouduttuaan valheistaan lujille, täytyi Industrialistin ja Päivälehdessä julkisesti peruaan se katala ilmiannontansa, että Työmiehen asiamies John Niemi olisi Canadian viranomaisia yllyttänyt kieltämään Industrialistia pääsyn Canadian. Mutta se klerillä ja luokateleva tapa, jolla ne tuon peruuksensa tekevät, on jo semmoiseen varsin kuvaava niiden saantamiehitien roistouden ilmaus. Esim. Päivälehdessä on tuo peruuksien näin kuulua:

"Industrialisti mainitsee maanantailisessa numerossaan että ne tiedot, jolta sen edustaja Palokangas oli lähettänyt lehdele, koskevat jenden ilmiannontansa Canadian, joissa mainittin ilmiannontan tekijänä Työmiehen asiamies John Niemi, ovat laillisesti perättömät, koska lehti ei voi vastataksellisesti todistaa että John Niemi ois silloin käynyt kanteleu tekemässä.

Kun me luotteen samaan tiedonantoon, mainitsimme lehtemme 15: n numerossa siitä sen Työmiehen viittailun johdosta, että Päivälehdessä toimittaja olisi ollut tuon kanteleu tekijänä, ja molemmista oli ikämieleisesti ja valheellisesti mennään syytöksi soimaamaan tekoihin, joihin heillä ei ole mitään osaa, kerroimme myöskin luultua Mr. Niemen osallisuudesta ilmiannontaan.

Kirjoituksemme johdosta vaati Mr. Niemi meiltä peruttamaan sanotun uutisen, mikä silloin hänen nimeltään on mainittu. Sen saamamekin nyt tehdä, kun se lähde, jonka mukaan Niemi on jänden osallisuudesta puhumme on julistettu laillisesti perättömäksi.

Käydessään meille asiasta puhumassa, sanoi Mr. Niemi että hän ei ole liioin Työmiehen toimituksessa keronut että Päivälehdessä toimittaja olisi ollut ilmiannontaa, vaan oli hän maininnut tavanneensa Päivälehdessä toimittajan Michiganin Soossa (ei Canadian), josta Työmiehen toimittajat sitten tapansa mukaan tekivät ikämielellisen viittailun.

Kun näin ei ole voitu todistaa että Mr. Niemi on ollut ilmiannontaa, jää teko jonkin muun Työmiehen edustajan syyksi, sillä englanninkielisten sanomalehtien uutisten mukaan on siellä käyty asiasta viranomaisille puhumassa, sillä tuulesta eivät muunkieliset sanomalehdet ole voineet uutistaan siepata."

Lehti siis vain "laillisesti" peruuksia, mitä se ei voi "vastataksellisesti" todeta, nim. Niemen osallisuutta asiasta, ainoastaan sentähden että se on nyt laillisesti siihen pakotettu. Itse tuota vaihetta ei se suostu peruttamaan, vaan koettaa sitä lykkäätä jonkin muun Työmiehen edustajan syyksi". Ja luokteleva se perustaa sille vankalle pohjalle, että "tuulesta eivät muunkieliset sanomalehdet ole voineet uutistaan siepata". Eiväthän ne kageit muka pidä tapollaan temmata uutistaan tuosta! Mutta tässä tapauksessa niiden ei edes tarvinnut ottaa sitä varsin tuulesta, kun herran Päivälehdessä toimittaja on liikkunut niin ikellää Canadian rajaa kuin Yhdysvaltain puolella Soossa, ja kun rosvo Mustonen on vapaalla jalalla Canadian rajan sisällä, vieläpä hyvissä väleissä sieläisten viranomaisten ja tietysti myös heitä kannattavain lehtirepaleitten kanssa.

Neuvokas nainen. Gibraltarin piirityksen aikana v. 1782 saapui Artoisin kreivi tarkastusmatkalle Rocheen. Junni kun kreivi yhdessä Erillonin herttuan kanssa tarkasti rintamaa, lensi heidän yllensä pommii, pudoten lähellä olevan kasarmin viereen, jossa istui eräs virvotusjuomia myykelelevä nainen. Tällä vaimolla oli sylissänsä lapsi jota hän parhailtaan syötteli maidonpöytä; mutta heti hän pani lapsen pois, juoksi maittopöytä kädessään pommien luokse ja maidolla sammutti palavan syytysalangan. Siten pelastuivat kaikki ihlhellöidit mitä uhkaavimmasta vaarasta. Monet näkivät vaimon uurotyön. Artoisin kreivi myönsi hänelle palkinnoksi 500 frangin vuotuisen eläkkeen ja herttua lahjotti hänelle kallisarvoisen sormuksen.

Turvassa ovat kaikin. (True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., April 2, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.) San Franciscoissa ilmestyvät lehdet julkaisevat United Pressin sähkösanoman, jossa länsirintaman taustalla työkenneilleitten Smith-opistoa tyttöjen ystäville ja sukulaisille ilmoitetaan, että työt on saatettu varmaan turvaan — ja ne lehmätkin, joista he tuoretta maitoa saavat, on pelastettu.

Järjestömme asioita

LANSIPIIRIN PUHUJAN MATKA WASHINGTONISSA.

HUHTIKUULLA: Issaquah 6-7 " New Castle 8-9 " Seattle 10-11 " Tacoma 12-13 " Lincoln Creek 27 " Raymond 28-29 " Tono 30 " Grays Harbor, 14 päivästä alkaen 12 päivää, josta puhuja saa 4 vapaapäivää. Puhepäivät saavat g-harborilaiset järjestää mieleensä mukaan. Independence 26p.

TOUKOKUULLA: Winlock 1-3 " Vader 2 " Mt. Solo 4-5 " Puolangan hiihdiä 6 " Little Kalama 7-8 " Ilwaco 11-12 " Deep River (Puhuja tulee, jos osasto katsoo voivansa järjestää puhetilaisuuden.)

S. S. osasto! Valmistakaa toveri Hautamäelle niin hyvä puhetilaisuus kuin mahdollista, ilmoittamalla jo niin aikaseen, että kaikki voivat järjestää asiansa siten, ettei kukaan voi syyttää mitään puuta itseään, jos ei saavu kuulemaan. Järjestäkää ilmiä, jos ei useammaksi, niin ylädeksi ilaksi, sillä toveri Hautaman laista puhujana ette ole aina tilaisuudessa saamaan yhdeksi ohjelman suorittajaksi. Tiedämme hyvin, että teitä kynittää yhtenäin, mutta meidän on kulujen edessä seussattava, jotka jo olemme asiasta kuulla. Toveruudella, Wash. Suom. Valtio-komitea. Ilmatulot tulevat Länsipiirin agitatioskassa.

Oregonin sosialistipuolueen ohjelmuehdotus

(Laadittu konventiosissa 30 —31 p:nä maalisk. ja päätetty alista jäsenistön äänestettäväksi väliisten vaatimustensa takia.)

OREGONIN SOSIALISTI-PUOLUE.

Tarkutus. Kaikkien rikkaiden tuotanto- ja jakolaitteiden ja välineiden yhteiselle omistukselle ja kansanvalvateille hallinnolle sekä koko yhteiskunnan hyödyksi käytettämälle perustuvan yhteiskuntajärjestelmän luominen.

Ohjelma. Nykyinen yhteiskuntajärjestelmä perustuu siihen, että kapitalistiluokka omistaa elantovälineet, sen kautta pitään orjuudessa työväenluokka, jonka työllä ainoastaan rikkaat tuottavat.

Seurauksena tästä on nykyisessä yhteiskunnassa sovittomant, huokataisteluna ilmenevä vastakohtaisuus, niiden välillä, jotka tuottavat, vaan eivät omista, ja niiden, jotka omistavat, vaan eivät tuota.

Tämä vastakohtaisuus voidaan poistaa ainoastaan vapauttamalla työväenluokka omistavan luokan vallasta muuttamalla tuotantovälineet yhteiseksi omaisuudeksi, koko yhteiskunnan yhteisesti käytettäväksi ja kansanvalvateiksi.

Hallituskonkisto on olemassa vain säilyttääseen ja jatkaakseen kapitalistista luokkahallintoa turvaamaan la kapitalistiluokalle yksinoikeuden työläisiltä riistettyyn rikkauteen. Siksi työläisten täytyy tietoisesti järjestää taloudellisesti ja poliittisesti valloittakseen hallitusvallan, kansallisesti ja paikallisesti, jotta hallitusvalta voidaan muuttaa sortokeinosta vapautuskeinoksi.

Ne olosuhteet, joissa rikkaita suuta tuotetaan nykyisessä yhteiskunnassa, pakottavat meidät painottamaan sitä tosiasiaa, että työväenluokan edut ovat kohtuuvastaisesti vastakkaiset kapitalistiluokan kaikkien osien eduille. Siksi työväestö voi päästä vapaaksi ainoastaan omalla toiminnallaan; niinpä me jyrkästi vastustamme kaikkia muita poliittisia puolueita, olkootpa ne tunnustettui kapitalistisia tai muka työväenpuolueita. Me nimenomaan painotamme niinkutsuttujen työväenpuolueiden turmiollisuutta, koska ne vain yrittävät johtaa kunnokselliset äänet kapitalistien kanaviin.

Kaikki muut poliittiset puolueet kannattavat kurjuutta, sortoa, alennusta ja orjuutta työväenluokalle: Niitä kannattava